

image not found or type unknown



L'òpera quotidiana

Montserrat Roig

Fecha de publicació:

11/05/2022

Sello Editorial:

Edicions 62

Contacto de prensa

Nombre: Directora de marketing i comunicació AIG: Marta Oliva i Domènech

Teléfono: 93 492 88 36

Email: moliva@grup62.com

Nombre: Núria Rosell

Teléfono: 93 492 8671

Email: nuria.rosell@grup62.com

Nombre: Andrea Cuéllar

Teléfono: 93 482 8211

Email:

andrea.cuellar@grup62.com

Nombre: Xavier Gafarot

Teléfono: 93 492 8654

Email: xgafarot@grup62.com

image not found or type unknown



Nova edició d'una novel·la completament oblidada: un quadre de costums, ple d'ironia, de la Barcelona des de l'avantguerra fins als nostres dies.

Nova edició d'una novel·la completament oblidada: un quadre de costums, ple d'ironia, de la Barcelona des de l'avantguerra fins als nostres dies.

La senyora Patrícia Miralpeix és una vella entranyable que sap escoltar. Escolta amb paciència la història que li conta el senyor Horaci Duc, un carnisser cinquantí, tímid, decebut i nacionalista. La senyora Altafulla, que s'ha muntat la vida com si fos una diva, també desfila les seves fantasies a una altra oient, la Mari Cruz, una noieta inquieta nascuda fora de Catalunya.

Com a les obres del gran Verdi, els personatges de *L'òpera quotidiana* —del passat i del present, desconcertats i somiadors—, canten en soledat i inicien tímids duets. De tan fantàstiques com són les històries d'amor i de fracàs que ens conten resulten tan reals com la vida mateixa, i acaben confegint un quadre de costums de Barcelona des de l'avantguerra fins als nostres dies pintat amb humor i reveladora ironia.

Montserrat Roig

Montserrat Roig (Barcelona, 1946-1991) va dedicar-se al periodisme d'investigació i a la narrativa. Es va donar a conèixer el 1970 amb *Molta roba i poc sabó* (Premi Víctor Català), un recull de contes, i el 1989 en va publicar un altre, *El cant de la joventut*. El 1972 va publicar la seva primera novel·la, *Ramona, adéu*, i la van seguir *El temps de les cireres* (1977. Premi Sant Jordi), *L'hora violeta* (1980), *L'òpera quotidiana* (1982) i *La veu melodiosa* (1987). De la seva obra periodística destaquen *Els catalans als camps nazis* (1977. Premi Crítica Serra d'Or) i *L'agulla daurada* (1986), a més dels reculls d'entrevistes, articles i reflexions *Retrats paral·lels* (1976), *Digues que m'estimes encara que sigui mentida* (1991) i *Un pensament de sal, un pessic de pebre* (1992).